Cena 3 złote

Dziś 6 stron

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 69 | Częstochowa, sobota 22 marca 1947 roku. | Rok III.

Konferencja moskiewska

LONDYN (BBC, obsł. wł.). — W toku dyskusji na temat planu gospodarczego dla Niemiec, ministrowie Marshall i Mołotow wyrazili się, że w tej kwestii można osiągnąć porozumienie, a minister Bevin oświadczył, że w całym szeregu punktów tego planu w ujęciu radzieckim godzi się z ministrem Mołotowem, a mianowicie jest z nim zgodny co do wagi central nej administracji dla Niemiec, następnie co do potrzeby podniesienia poziomu przemysłu niemieckiego oraz co do reformy finansowej. Minister Bevin zapytał następnie, czy Związek Radziecki zgodzi się na ponoszenie wydatków związanych z realizacją jedności gospodarczej Niemiec oraz z będącą również w projekcie wspólną dla wszystkich stref okupacyjnych centralą eksportową. Mówiąc o postanowieniu zawartym w umowie jałtańskiej, a dotyczącym sumy 20 miliardów dolarów odszkodowań wojennych od Niemiec, z czego 10 miliardów dolarów przypada na ZSRR, Bevin oświadczył, że Wielka Brytania od początku była zdania, że Niemcy nie będą w stanie zadość uczynić temu postanowieniu, a następnie, że odszkodowania wojenne z bieżącej produkcji przemysłowej Niemiec nie mogą być ściągane dopóty, dopóki Niemcy nie osiągną lepszej równowagi finansowej oraz dopóki nie spłacą długów m. in. zaciągniętych podczas okupacji. Bevin z zadowoleniem przyjmuje propozycję Mołotowa, dotyczącą zwiększenia niemieckiej produkcji stali.

Minister Marshall oświadczył, że zgodzi się na kontrolę czterech mocarstw nad Zagłębiem Ruhry tylko w tym wypadku, jeżeli ta kontrola zostanie rozciągnięta nad całym obszarem Niemiec. Następnie Marshall zwrócił się do Rady Ministrów o uznanie po łączenia stref angielskiej i amerykańskiej do czasu zawarcia podobnego układu dla wszystkich stref okupacyjnych.

Minister Mołotow zabierając z kolei głos oświadczył, że bez załatwienia sprawy odszkodowań nie można mówić o jedności gospodarczej Niemiec.

Wznowienie prac komisji atomowej ONZ

NOWY JORK (PAP) — W środę, dnia 19 b. m., po 3-miesięcznej przerwie, zebrała się komisja atomowa ONZ pod przewodnictwem delegata radzieckiego Gromyko. Wobec sprzeciwu Związku Radzieckiego, dotyczącego szeregu punktów planu opracowanego przez komisję w dziedzinie kontroli międzynarodowej nad energią atomową, komisja przystępuje obecnie do prac nad projektem międzynarodowego traktatu w dziedzinie energii atomowej oraz nad projektem ustroju przyszłych władz, do których miałaby należeć kontrola nad energią atomową. Druga część sprawozdania komisji ma być przedstawiona Zgromadzeniu Generalnemu we wrześniu.

Tajny protokół Konferencji Krymskiej

MOSKWA, 18. 3. (API). — Na przedwczorajszym posiedzeniu Wielkiej Czwórki, minister Mołotow ujawnił warunki drugiego tajnego układu, zawartego między trzema wielkimi mocarstwami w Jałcie w lutym 1945 r. Układ ten zawiera porozumienie wielkich mocarstw w sprawie odszkodowań niemieckich.

Minister Mołotow stwierdził, że uchwała konferencji w Poczdamie w sprawie odszkodowań zaczyna się od słów:

„Zgodnie z postanowieniami konferencji krymskiej".

Ażeby całkowicie sprawę odszkodowań wyjaśnić, należy przytoczyć jeszcze uchwały konferencji krymskiej, które dotychczas nie były publikowane.

Tekst tajnego protokółu konferencji krymskiej

1. Niemcy obowiązane są wynagrodzić w naturze straty wyrządzone przez nie Zjednoczonym Narodom w przebiegu wojny. Reparacje powinny otrzymać w pierwszym rzędzie państwa, które poniosły główny ciężar wojny, poniosły największe ofiary i zorganizowały zwycięstwo nad wrogiem.

2. Reparacje powinny być ściągane z Niemiec w trzech postaciach: a) jednorazowe konfiskaty w ciągu dwóch lat po kapitulacji Niemiec względnie przerwania zorganizowanego oporu z bogactw narodowych Niemiec, znajdujących się zarówno na terytorium samych Niemiec, jak i poza nimi (aparatura, maszyny, okręty, ruchomości, inwestycje niemieckie zagranicą, akcje przedsiębiorstw przemysłowych, transportowych, żeglugowych i innych), przy czym konfiskaty te powinny być przeprowadzone przede wszystkim w celu zniszczenia potencjału wojennego Niemiec; b) coroczne dostawy towarowe z bieżącej produkcji po zakończeniu wojny w ciągu okresu, którego długość będzie ustalona; c) wykorzystanie niemieckiej pracy.

3. W celu opracowania na podstawie powyższych zasad szczegółowego planu reparacyjnego powołuje się w Moskwie Międzysojuszniczą Komisję Reparacyjną złożoną z przedstawicieli ZSRR, USA i Wielkiej Brytanii.

Co do pracy ustalenia ogólnej sumy reparacji oraz podziału jej między poszczególne państwa, które ucierpiały od agresji niemieckiej, delegacja radziecka i amerykańska zgodziły się co do następującego: Moskiewska komisja reparacyjna w początkowym stadium swej pracy jako podstawę rozważań, przyjmuje propozycję rządu radzieckiego, by ogólna suma reparacji, zgodnie z punktami a i b artykułu drugiego, wynosiła 20 miliardów dolarów i aby 50 proc. tej sumy poszło na rzecz Związku Radzieckiego.

Delegacja brytyjska uważa, że aż do rozpatrzenia kwestii reparacji przez moskiewską komisję reparacyjną nie mogą być ustalone żadne cyfry reparacji. Powyższa propozycja radziecko-amerykańska została przekazana moskiewskiej komisji reparacyjnej jako jedna z propozycji podlegających rozpatrzeniu przez nią.

Podpisano: Winston Churchill Franklin D. Roosevelt i Stalin.

Autentyczność tekstu potwierdzona została wczoraj przez rzecznika brytyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych. W kołach zbliżonych do Konferencji Moskiewskiej przypisuje się wielkie znaczenie wyżej wspomnianemu układowi, gdyż, jak wiadomo, omawiana obecnie sprawa spłacania przez Niemców odszkodowań napotyka na sprzeczności w łonie Wielkiej Czwórki. ZSRR zgodnie z postanowieniami układu domaga się spłacania odszkodowań z produkcji bieżącej. Anglia zaś sprzeciwia się temu.

Konsternacja wśród Anglików

Ujawnienie powyższego tajnego układu dotąd nie opublikowanego wywołało konsternację wśród obserwatorów brytyjskich. Zapytany bowiem 4 marca 1946 r. w Izbie Gmin ówczesny minister stanu Noel Backer, czy wszystkie tajne układy z konferencji Jałtańskiej zostały opublikowane, odpowiedział: „Nie wiadomo mi, aby istniał jeszcze inny tajny układ, zawarty w Jałcie. Stwierdziłem przed chwilą, że nie było żadnego innego tajnego układu za wyjątkiem opublikowanego dnia 11 lutego" (układ ten dotyczył przystąpienia ZSRR do wojny przeciwko Japonii).

Bevin proponuje Stalinowi prolongatę traktatu na 50 lat

MOSKWA (API). — **Korespondent francuskiej agencji prasowej donosi z Moskwy, że brytyjski minister spraw zagranicznych Bevin wystosował do premiera Stalina pismo, w którym wypowiada się na temat rewizji brytyjsko-radzieckiego paktu wzajemnej pomocy i przystosowania go do nowych warunków. Bevin w swym liście stara się uzyskać informacje, w jakiej formie rząd ZSRR chciałby podjąć rokowania na temat tego paktu.**

W dalszym ciągu korespondent stwierdza, że z listu wynika, iż brytyjski minister spraw zagranicznych jest gotów przystąpić do bezpośrednich rozmów ze Stalinem lub też przejść do rokowań radzieckim ministrem spraw zagran. Mołotowem. Strona brytyjska wysuwa propozycje prolongaty istniejącego traktatu na dalsze 50 lat.

Podpisanie umowy handlowej polsko-szwedzkiej

WARSZAWA (PAP) — Dnia 19 b. m. została podpisana szwedzko-polska umowa handlowa i płatnicza oraz dodatkowa umowa w sprawie szwedzkiego udziału w odbudowie gospodarki polskiej w zamian za dostawy polskiego węgla.

Umowa handlowa obejmuje okres od 1 kwietnia 1947 roku do 31 marca 1948 roku, dodatkowa zaś umowa obejmuje okres 4-letni. Umowa handlowa przewiduje wzajemne obroty towarowe na sumę 302 milionów koron, według ustalonych kontyngentów towarowych.

Eksport Polski obejmuje węgiel, koks, wyroby tekstylne, cynk, niektóre chemikalia, niektóre maszyny i inne. Import Polski obejmuje m. in. rudę żelazną, maszyny, celulozę, instrumenty i aparaty, chemikalia, łożyska kulkowe, domki składane, konie, bydło itp.

Dodatkowa umowa w sprawie szwedzkiego udziału w odbudowie gospodarki polskiej przewiduje w zamian za dostawy polskiego węgla ułatwienia dla Polski w rozmieszczeniu na rynku szwedzkim zamówień inwestycyjnych, przewidzianych przez 3-letni plan odbudowy gospodarczej.

Umowę podpisali ze strony szwedzkiej minister spraw zagranicznych Unnen, ze strony polskiej poseł R. P. w Sztokholmie Ostrowski i doradca traktatowy Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego dr Rose.

—o—

Produkcja polskiego przemysłu optycznego

Polski Przemysł Precyzyjno-Optyczny skupia 13 fabryk z czego 5 na Ziemiach Odzyskanych.

Wartość produkcji wykonanej przez grupę precyzyjno-optyczną w roku 1946 wyniosła 180 milj. zł.

Wisła zniosła w Warszawie 2 mosty

WARSZAWA (PAP). — W dniu dzisiejszym sytuacja powodziowa na Wiśle, w okolicy Warszawy doszła do krytycznego punktu. W okolicach mostów warszawskich był czynny przez całą noc oddział dwustukilkudziesięciu saperów. Około 11 w południe runęło do Wisły kilka przęseł drewnianego mostu wysokowodnego pod naporem mas kry lodowej. Zerwany w katastrofie powodziowej most t. zw. wysokowodny posiada w historii odbudowy Warszawy swą pamiętną kartę. Został on bowiem natychmiast po wyzwoleniu Warszawy zbudowany dzięki ofiarnej pracy żołnierzy Wojska Polskiego i Armii Radzieckiej i do czasu odbudowy stalowego mostu Poniatowskiego, który łączy na trwałe Warszawę lewobrzeżną z Pragą, stanowił jedyne połączenie pomiędzy obu częściami stolicy.

Zniszczony został również stary most drewniany, przebiegający obok żelaznego mostu kolejowego przez Wisłę.

Prezydent R. P. Bierut interesował się osobiście sytuacją powodziową i zwiedził zagrożone punkty. Na miejsce katastrofy przybył również Marszałek Żymierski, inspekcjonując pracę saperów, którzy pracowali po bohatersku w walce z nawałą lodową.

Z zagrożonych przedmieść Warszawy ludność ewakuowano. Zapewniono schroniska dla 10.000 ludzi.

Również na Odrze poziom wody znacznie się podniósł i w wielu punktach powstały niebezpieczne zatory.

Wskutek ruszenia lodów na Wiśle sytuacja powodziowa jest niebezpieczna w całym biegu rzeki.

Votum zaufania dla rządu Ramadier

PARYŻ (SAP) — Nowy kryzys polityczny wybuchł we Francji w środę, grożąc rozbiciem koalicji czterech partyj i ustąpieniem rządu Ramadier.

Kryzys wybuchł po całonocnej debacie Zgromadzenia Narodowego nad sprawą Indochin. Partia komunistyczna była nieobecna en bloc przy głosowaniu nad wnioskiem zaufania, postawionym przez Ramadier. Reszta Izby głosowała za wnioskiem — oddając 421 głosów, a zero głosów przeciw.

Nieobecność komunistów jednak oznacza, że najliczniejsza partia w Zgromadzeniu odmówiła poparcia rządowi w polityce rządu, pragnącego prowadzenia ostrej polityki w stosunku do Indochin przez 421 głosujących.

Przypuszcza się, że Radamier nie zgłosi ewentualnej rezygnacji przed czwartkiem, t. j. przed zebraniem Zgromadzenia Narodowego, które ma powziąć uchwałę, dotyczącą asygnacji 34 miliardów franków na prowadzenie wojny w Indochinach.

Wiadomo, że wszystkie partie, łącznie z komunistami, chcą uniknąć kryzysu rządowego przed zakończeniem konferencji moskiewskiej, na której Francuzi pragną wykazać jedności front w sprawie Niemiec.

Dwupartyjny gabinet Spaaka

BRUKSELA (PAP) — W skład nowego rządu belgijskiego weszli z ramienia partii socjalistycznej: **Paul de Groote** — minister koordynacji gospodarczej, **Leon Eli Troclet** — minister pracy, **Achille van Acker** — minister komunikacji, **Józef Merlot** — min. dla spraw budżetu, **Camille Huysmans** — minister oświaty. Z ramienia partii chrześcijańsko-społecznej weszli: **Gaston Eyskens** — minister finansów, **Paul Struye** — minister sprawiedliwości. — W charakterze fachowców bezpartyjnych do rządu weszli: płk. **Raoul de Fraitener**, dawny minister obrony narodowej oraz **De Fernic**, który objął świeżo utworzone ministerstwo aprowizacji i importu.

Socjaliści obsadzili również teki ministra spraw zagranicznych — **Pierre Vermeylen** i ministra opału i energii elektrycznej — **Achille Delattre**. Z ramienia partii chrześcijańsko-społecznej weszli jeszcze do rządu **Jean Duvieusart** — minister handlu i przemysłu, **Robert de Man** — minister odbudowy, **Pierre Verbist** — minister zdrowia, **Pierre Wigny** — minister kolonii, **Oskar de Hogne** — minister robót publicznych, **Xavier van der Straeten Waillet** — minister handlu zagranicznego i **Paul Orban** — minister rolnictwa.

350 milionów dolarów dla Polski, Włoch, Austrii, Węgier i Grecji

WASZYNGTON (PAP) — Komisja spraw zagranicznych w Izbie Reprezentantów uchwaliła projekt ustawy udzielenia pomocy państwom zniszczonym przez wojnę w wysokości 350 milionów dolarów. Suma ta zostanie podzielona między Polskę, Włochy, Austrię, Węgry, Grecję, i prawdopodobnie Chiny. Przewodniczący komisji spraw zagranicznych Eaton wyraził przekonanie, że ustawa zostanie zatwierdzona przez Kongres, choć republikański członek komisji Vorys zamierza wnieść poprawkę, aby udzielona pomoc nie przewyższała sumy 200 milionów dolarów.

Zagadnienie odszkodowań niemieckich

Minister spraw zagranicznych ZSRR, Mołotow, w czasie obrad konferencji moskiewskiej wysunął projekt rezolucji w sprawie zasad ekonomicznych okupacji Niemiec i reparacji. Projekt przewiduje wznowienie działalności międzysojuszniczej komisji reparacyjnej. Mołotow podaje również szereg wniosków, mających na celu uregulowanie sytuacji ekonomicznej Niemiec.

Reparacje oficjalne

Dotychczas uchwały poczdamskie o reparacjach w wielu wypadkach nie były wykonywane. Dotyczyło to zwłaszcza terminów i planu likwidacji przedsiębiorstw w zachodnich strefach okupacyjnych Niemiec. Równocześnie prasa anglosaska kwestionowała wysokość żądań reparacyjnych niektórych państw, zwłaszcza ZSRR, Polski, Czechosłowacji i Jugosławii. Ze swej strony ani W. Brytania, ani Stany Zjednoczone nie ogłosiły do tej pory sumy żądanych odszkodowań. Jednakże wszystko to, co przez te państwa zostało w Niemczech skonfiskowane na poczet reparacji, przekracza kwotę 10 miliardów dolarów. W roku ubiegłym, aczkolwiek zdemontowano tylko niewielką ilość przedsiębiorstw, przeznaczonych na reparacje, w amerykańskiej strefie okupacyjnej wywieziono niemal wszystkie fabryki, produkujące wyroby niklowe, 90% urządzeń fabryk silników samolotowych, 70% fabryk motocyklów znaczną część przedsiębiorstw budowy maszyn. Równocześnie wszelkimi sposobami opóźniano wysyłkę do ZSRR tej części urządzeń fabrycznych, która w myśl uchwał poczdamskich przypada z tytułu odszkodowań Związkowi Radzieckiemu.

Reparacje ukryte

Prócz odszkodowań oficjalnych istnieją jeszcze t. zw. reparacje, ukryte. Do nich w pierwszym rzędzie należy bieżąca produkcja. Państwa anglosaskie wielokrotnie wypowiadały się przeciwko pokrywaniu należności reparacyjnych z bieżącej produkcji. W praktyce jednak stosują to tylko jeśli chodzi o Związek Radziecki. Ale same korzystają z tej produkcji w dość znacznym zakresie. W połowie roku 1946 przewieziono do Anglii wiele najnowszych maszyn z bieżącej produkcji fabryki Fritz-Müller Werke w Ober-Esslingen.

W początkach r. 1947 znowu przewieziono do Anglii na adres wielkich firm znaczną ilość najbardziej nowoczesnych maszyn. W końcu ub. r. władze angielskie skonfiskowały prawie całą produkcję zakładów Siemens-Schuckert w Mühlheim, wyrabiających turbiny i części do nich. Według danych „Berliner Zeitung" z 21 stycznia 1947 r. w drugiej połowie ub. r. przewieziono z Niemiec do Anglii 300 tysięcy ton masy drzewnej. Wywozi się także wiele milionów ton węgla. Nawet fabryki wiecznych piór, których 20 znajduje się w angielskiej strefie okupacyjnej, muszą oddawać całą swą produkcję do dyspozycji władz brytyjskich.

To samo dzieje się i w amerykańskiej strefie okupacyjnej. Wysłano stąd do USA 12 tys. ton aluminium. 95% produkcji aparatów fotograficznych znanej firmy Agfa-Werke znajduje się w rozporządzeniu władz okupacyjnych. Według danych oficjalnych wartość wywozu z bieżącej produkcji z samej tylko Bawarii wyniosła za rok 1946 — 20 milionów dolarów.

Anglia i Stany Zjednoczone przejęły także na własność około 200 tys. patentów na wynalazki. Jak wielką wartość mają te patenty może świadczyć fakt, że pewien amerykański fabrykant za zużytkowanie opatentowanego w Niemczech sposobu produkcji, ofiarował rządowi USA 20 milionów dolarów.

Złoto i kosztowności

Stany Zjednoczone i Anglia zagarnęły prócz tego przeważającą część niemieckiego zapasu złota (160 — 170 ton), który był ukryty przez Niemców w amerykańskiej strefie okupacyjnej. Prócz tego Szwajcaria wyraziła gotowość przekazania Anglii i USA przechowywanego u siebie zapasu złota niemieckiego w ilości 50 ton, a Szwecja w ilości 7 ton. Władze amerykańskie i brytyjskie skonfiskowały również mnóstwo kosztowności. I na koniec Stany Zjednoczone, Anglia i Francja otrzymały 470 tys. ton niemieckiej floty handlowej.

Aktywa niemieckie za granicą

Ale to jeszcze nie wszystko. Anglia i USA przejęły wszystkie niemieckie aktywa, ulokowane w bankach zagranicznych w t. zw. krajach neutralnych. Amerykańskie firmy przejęły z tego tytułu sumę 105 milionów dolarów. B. kierownik kontroli nad funduszami zagranicznymi z ramienia ministerstwa skarbu USA. Smith oglosił, że do Niemców należało: 112 firm w Hiszpanii, 233 firmy w Szwecji, 214 firm w Szwajcarii, 58 w Portugalii, 98 w Argentynie i 35 firm w Turcji.

Anglia i Stany Zjednoczone wystąpiły z żądaniem pod adresem odnośnych państw, aby majątek tych firm włączyć w fundusz reparacyjny. Niektóre państwa już przekazały niemieckie aktywa państwom anglosaskim. Uczyniły to np. Szwajcaria i Szwecja. W ślad za nimi idzie, choć z ociąganiem się, Hiszpania frankistowska.

Według niemieckich obliczeń wartość inwestycyj niemieckich w innych krajach, równa się sumie 3.5 miliardów dolarów, wartość skonfiskowanej przez USA i Anglię niemieckiej floty handlowej — 2.2 miliarda dolarów, wartość złota i patentów — 5 miliardów dolarów.

Fakty te świadczą, że Ameryka nie i Anglicy krzątają się nieźle koło swoich spraw. Toteż zarzut, że sumy, których żądają państwa Europy wschodniej z tytułu reparacyj są wygórowane, jest po prostu śmieszny. Sprawy te winny być uregulowane na konferencji moskiewskiej w ten sposób, żeby gros odszkodowań przypadło krajom najbardziej przez najazd niemiecki zniszczonym.

T. G.

Pismo min. Bevina

do generalissimusa Stalina

PARYŻ (PAP) — Agencja France Presse donosi, że brytyjski minister spraw zagranicznych Bevin wystosował pismo do premiera Stalina w sprawie podjęcia pertraktacji o przedłużenie i dostosowanie do obecnych warunków traktatu radziecko-brytyjskiego, zawartego przed zakończeniem działań wojennych. Minister Bevin stwierdził, że Wielka Brytania pragnęłaby uwzględnić Kartę Narodów Zjednoczonych przy opracowaniu poprawek do traktatu oraz zapytuje, czy premier Stalin życzyłby sobie przeprowadzić z nim rozmowy na ten temat, czy też ma się zwrócić w sprawie rewizji traktatu bezpośrednio do radzieckiego ministra spraw zagranicznych Mołotowa.

„Prawda" o udziale mniejszych państw

w pracach konferencji

MOSKWA (PAP) — W ostatnim numerze „Prawdy" zamieszczony jest artykuł pióra Żukowa o udziale mniejszych państw sojuszniczych w opracowaniu traktatu pokojowego. Omawiając propozycje zastępców ministrów spraw zagranicznych, autor pisze: „Można śmiało powiedzieć, że nigdy jeszcze nie proponowano tak demokratycznej procedury przygotowania traktatu pokojowego w tak wielkim stopniu strzegącej praw interesów mniejszych państw. Według proponowanej procedury mniejsze państwa otrzymują możność udziału w przygotowaniu traktatu jeszcze przed zwołaniem konferencji pokojowej. Jest rzeczą zupełnie oczywistą, że w porównaniu z procedurą, która była stosowana przy opracowaniu traktatów pokojowych z państwami — satelitami Niemiec, stanowi to krok naprzód. Niemniej jednak pewne koła USA i Wielkiej Brytanii w ostatnim czasie uporczywie uciekają się do prób wykorzystania tych państw dla swoich interesów, nie mających nic wspólnego ze sprawą współpracy międzynarodowej. Coraz natarczywiej rozlegają się głosy, domagające się przygotowania traktatu pokojowego w ten sposób, żeby pewna grupa państw miała możność wywierać nacisk na decyzję Rady Ministrów spraw zagranicznych bezpośrednio odpowiedzialną za opracowanie tego traktatu. Np. niektórzy uczestnicy londyńskiej narady zastępców ministrów spraw zagranicznych nalegali, by Rada Ministrów zwołała konferencję, zanim zostanie opracowany projekt traktatu. Delegacja USA zaproponowała przyciągnąć do udziału w pracy nad ułożeniem traktatu pokojowego nie tylko państwa, które uczestniczyły swymi siłami zbrojnymi w walce przeciwko faszystowskim Niemcom, lecz również państwa, które ograniczyły się do wypowiedzenia wojny. Pewne koła znów wskrzeszają plany narzucenia mniejszości woli większości przy pomocy mechanicznego głosowania, mimo że plany te doznały tak wielkiego fiaska na paryskiej konferencji pokojowej. Autorzy tych planów demaskują się całkowicie, sprzeciwiając się propozycji radzieckiej zaproszenia do udziału doradczo-informacyjnego Albanii, która swoimi siłami zbrojnymi brała udział w walce przeciwko Niemcom. Jak można jednocześnie domagać się, aby wszyscy, którzy walczyli przeciwko faszystowskim Niemcom byli przyciągnięci do opracowania traktatu pokojowego, a jednocześnie protestować przeciwko przyciągnięciu do tej pracy rządu bohaterskiego narodu albańskiego? Nie trudno zauważyć, że to uprzedzenie do Albanii pozostaje w całkowitej sprzeczności z samą zasadą przyciągnięcia do udziału w opracowaniu traktatu pokojowego państw, które swymi siłami zbrojnymi uczestniczyły we wspólnej walce przeciwko Niemcom. Mniejsze narody które uczestniczyły w walce przeciwko faszyzmowi, mają pełne prawo do udziału w konsultacjach w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami i prawo to powinny otrzymać".

W Moskwie wytężona praca

MOSKWA (SAP) — Zastępcy ministrów spraw zagranicznych, którzy pod przewodnictwem Stranga opracowują sprawy, dotyczące traktatu z Niemcami, rozpatrują kwestię sprawozdania przedstawicieli sojuszniczej komisji do spraw odszkodowań, zgodnie z uchwałą, jaka zapadła na radzie czterech ministrów.

Zastępcy, którzy opracowują problemy austriackie, pod przewodnictwem Hood'a, w dalszym ciągu rozpatrują klauzule polityczne traktatu, jak również zagadnienia, związane z neutralizacją i pobytem obywateli niemieckich w Austrii.

Jednocześnie specjalna komisja obradowała nad gospodarczymi zagadnieniami Austrii.

MOSKWA (SAP) — Po ujawnieniu tajnego układu pomiędzy Stalinem, Rooseveltem i Churchillem, zawartego dwa lata temu w Jałcie, wyłoniła się ważna kwestia, czy protokół tego tajnego układu ma być uważany za dodatek do układu, zawartego w Poczdamie, czy też jest w stosunku do niego nadrzędny.

Rzecznik ministerstwa spraw zagranicznych w Londynie potwierdził autentyczność tekstu, ujawnionego przez min. Mołotowa na zebraniu rady czterech ministrów i opublikowanego przez oficjalną radziecką agencję prasową.

Generał Marshall wyjaśnił, że według poglądów amerykańskich umowa, zawarta w Poczdamie, unieważnia protokół jałtański. Min. Mołotow natomiast utrzymuje, że układ, zawarty w Poczdamie, jest zgodny z tym, co ustalono w Jałcie.

Oświadczenie rzecznika Min. Sraw Zagr.

WARSZAWA (PAP). — Na konferencji dla dziennikarzy zagranicznych w Warszawie rzecznik MSZ poinformował, że jak podało wczoraj w nocy BBC, pod czas debaty w Izbie Gmin rzecznik brytyjski oświadczył, iż „Słowo Polskie" zostało dopuszczone do kolportażu, ponieważ publiczność polska w Wielkiej Brytanii nie była zadowolona z dotych czas tam ukazujących się wydawnictw polskich.

Rzecznik MSZ wyraził w związku z tym swe zdziwienie, że „Słowo Polskie" otrzymało zezwolenie brytyjskie właśnie teraz, kiedy na skutek repatriacji ilość Polaków w Wielkiej Brytanii stale się zmniejsza. Według urzędowych danych brytyjskich nie przekracza ona w obecnej chwili cyfry 127.000. Jest to tym bardziej dziwne, że dawniej, kiedy na Wyspach Brytyjskich przebywały znaczne polskie siły zbrojne w pełnym składzie, wydawano dla Polaków 2 pisma codzienne: „Dziennik Żołnierza" i „Dziennik Polski", które jednak połączono już w styczniu 1944 r. skomasowano w jedno. Obecnie ukazuje się w Wielkiej Brytanii 20 periodyków polskich: (Kurier Polski wychodzi 2 razy na tydzień) i 2 pisma codzienne.

„Słowo Polskie" — mówi dalej rzecznik MSZ powstało z inspiracji generała Andersa, z którym jest powiązane szeregiem nici. Anders uważał, iż „Dziennik Polski" i „Dziennik Żołnierza" jest widocznie zbyt mało antyrządowy skoro przyznał w podległych sobie oddziałach wyłącznie monopol „Słowu Polskiemu", pismu o kierunku wybitnie antyrządowym i antyrepatriacyjnym.

Na poparcie swych słów rzecznik MSZ przytoczył jedno zdanie ze „Słowa Polskiego", wyjęte z artykułu o amnestii (z 17 b. m.):

„Być może — liczą komuniści że czynniki — na skutek amnestii pewna ilość Polaków powróci do kraju, co może nie tylko zmniejszyć liczebność emigracji, ale i osłabić jej postawę".

Przyjęcie u min. spraw zagranicznych

Mołotowa

MOSKWA (PAP) — Dnia 18 marca b. r. w godzinach wieczornych radziecki minister spraw zagranicznych Mołotow wydał w wielkiej i wspaniale urządzonej sali Domu Lotników przyjęcie na cześć ministra spraw zagranicznych Bevina, sekretarza stanu Marshalla i ministra Bidault. Na przyjęciu obecni byli ambasadorowie i szefowie misji akredytowanych w Moskwie, doradcy, eksperci i członkowie delegacji amerykańskiej, brytyjskiej i francuskiej. Ze strony Polski obecni byli: bawiący obecnie w Moskwie kierownik Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego dr Grosfeld, chargé d'affaires R. P. Wolpe, dyrektor wydziału prasowego MSZ, gen. Grosz oraz dziennikarze polscy. Ze strony radzieckiej obecni byli: Wyszyński, Kowalew, Sergiejczuk, Zwierew, Bołszakow, Chruszczow, Golikow, marszałkowie Koniew i Sokołowski, przedstawiciele generalicji, wiceminister Gusiew i Malik, ministrowie spraw zagranicznych republik związkowych, ambasadorzy Bogomołow, Zarubin, Nowikow i Winogradow, doradcy i eksperci delegacji radzieckiej, urzędnicy radzieccy M. S. Z., uczeni, artyści oraz przedstawiciele prasy radzieckiej i zagranicznej.

Kronika krajowa

WARSZAWA (PAP). — Po przeszło miesięcznym pobycie w Stanach Zjednoczonych i Anglii, powrócił do Warszawy zastępca naczelnego dyrektora Narodowego Banku Polskiego dr Karpiński. Przeprowadził on szereg rozmów na tematy finansowe z przedstawicielami banków emisyjnych i prywatnych.

— Do kraju powrócił generał Wiktor Thomme, obrońca Modlina w roku 1939, który przebywał w niewoli niemieckiej od września 1939 r. Podczas oswobodzenia obozu, generał Thomme został ciężko ranny i przebywał dotychczas w szpitalu w południowej Francji.

— Do Katowic przybyła delegacja górników polskich w Lupeni (Rumunia), która po zorientowaniu się w warunkach pracy współdziałać będzie w natychmiastowej repatriacji całej osady górniczej z Lupeni do Polski.

— Odbudowa największego i najbardziej reprezentacyjnego hotelu stolicy „Bristol", zbliża się ku końcowi. Cztery piętra hotelu z 200 pokojami są już gotowe i oddane do użytku gości. Wszystkie pokoje mają nowoczesne ogrzewanie centralne, ciepłą wodę oraz nowe estetyczne meble. Obecnie wykończa się 50 pokoi na 5 piętrze.

— Według danych statystycznych z końca lutego, miasto Wrocław liczy 214.000 mieszkańców, w tej liczbie 17.000 Niemców. Wyjazd ich spodziewany jest w najbliższym czasie.

Z posiedzenia Rady Bezpieczeństwa

NOWY JORK (PAP). — Na poniedziałkowym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa, odbyła się dyskusja nad przyjęciem wysp na Pacyfiku, pozostających pod mandatem Japonii, nad którymi Stany Zjednoczone domagają się przyznania im powiernictwa. Polemizując z poprawką australijską, przedstawiciel Stanów Zjednoczonych Warren Austin twierdzi, że Rada Bezpieczeństwa jest najwyższą władzą, jeżeli chodzi o dalsze losy terenów strategicznych i decyzja jej nie może być podporządkowana postanowieniom jakiejkolwiek konferencji pokojowej. Austin domagał się, aby umowa powiernicza weszła w życie w dniu, w którym zostanie podpisany tymczasowy lub też ostateczny traktat pokojowy między Japonią a państwami sojuszniczymi. Delegat australijski Hausluck oświadczył, iż jedyną zasadą, jaką delegacja australijska stara się przeprowadzić, jest prawo udziału w pracach nad traktatem pokojowym wszystkich państw, które walczyły przeciwko Japonii. Przedstawiciel Wielkiej Brytanii Cadogan oświadczył iż rząd brytyjski ma wątpliwości, czy istnieje podstawa prawna dla powzięcia obecnie decyzji w sprawie umowy powierniczej. Debata została odroczona do piątku.

Patenty niemieckie — nowe źródło zysków

dla anglo-amerykańskich monopoli

Wojna ich nie rozdzieliła

Wszystkie przedwojenne umowy patentowe koncernów różnych krajów, przede wszystkim Stanów Zjednoczonych, Anglii i Niemiec, licząc na wojnę, (która może rozluźnić chwilowo stosunki między nimi) przewidywały odnowienie tych porozumień po wojnie.

Stosunek jednak sił między różnymi kartelami po wojnie zmienił się gruntownie. Amerykańskie monopole starają się teraz wyzyskać swoje uprzywilejowane położenie, by zawładnąć niemieckimi patentami. Korzystają przy tym z poparcia aparatu państwowego i amerykańskich władz okupacyjnych w Niemczech. Wobec sytuacji, w jakiej się obecnie znajdują, monopole niemieckie zgadzają się chętnie na przekazanie swych patentów swoim przyjaciołom z międzynarodowych karteli.

Mundurowa maskarada

Jeszcze podczas wojny na początku 1945 r. tuż za pierwszymi oddziałami wojsk amerykańskich, które wkraczały na terytorium zachodnich Niemiec, szli odziani w mundury przedstawiciele największych trustów amerykańskich i specjaliści — inżynierowie, interesujący się w pierwszym rzędzie niemieckimi patentami i starający się owładnąć ich skrytkami. Po zakończeniu wojny sprawa zdobywania patentów została usystematyzowana i szeroko rozbudowana.

Zalegalizowany szaber

Przy wojskowej administracji amerykańskiej strefy okupacyjnej we Frankfurcie n/Menem został utworzony specjalny aparat t. zw. Polowa Agencja Technicznej Informacji podporządkowana bezpośrednio gen. Clay'owi. W urzędzie tym istnieje oddzielny „Wydział Technicznej Informacji“, dysponujący licznymi kadrami inżynierów i specjalistami w dziedzinie mikrofotografii. W USA istnieje przy ministerstwie handlu t. zw. Biuro Publikacji, które ma — zgodnie z rozkazem prezydenta Trumana — za zadanie zbieranie informacji o wynalazkach, ulepszeniach i innych osiągnięciach w dziedzinie nauki i techniki w b. krajach nieprzyjacielskich i krajach wyzwolonych. Biuro to przekazuje Wydziałowi Technicznej Informacji zamówienia i życzenia amerykańskiego przemysłu.

W piśmie amerykańskiego towarzystwa chemicznego odpowiedzialny sekretarz tego Biura Publikacji John Green wyjaśnia, w jaki sposób otrzymuje z Niemiec patenty.

Brygada inżynierów specjalistów z udziałem kwalifikowanych niemieckich pracowników naukowych i inżynierów, wypróbowanych przez władze wojskowe zjawia się w niemieckim instytucie badawczym, laboratorium lub przedsiębiorstwie. Tam zapoznaje się dokładnie z technologicznym procesem, lub tematyką badań, wyjaśnia jakie są naukowe i techniczne osiągnięcia, wynalazki, ulepszenia, danego zakładu w przeciągu dłuższego okresu.

Następnie dobiera się z pomocą niemieckiego personelu techniczne dokumenty, patenty, zgłoszenia patentowe, archiwa, dysertacje itp., materiały przedstawiające jakąkolwiek wartość dla amerykańskiego przemysłu. Po uzyskaniu tych materiałów brygada niemieckich mikrofotografów fotografuje je pod nadzorem amerykańskich przedstawicieli.

W tym samym czasie pierwsza brygada udaje się na poszukiwania na następny obiekt. Po wywołaniu tych filmów i odpowiednim zapisaniu w Frankfurcie, mikrofilmy zostają wysłane do USA

Do jesieni 1946 r. brygady te zebrały 3,5 miliarda stronic technicznych dokumentów, niezwykle cennych dla amerykańskiego przemysłu. Z tych 3,5 miliarda — 3,5 miliona stronic zdjęto na mikrofilmy. John Green stwierdza, że to są „widocznie reparacje we właściwym znaczeniu“. Autor dowodzi wprawdzie, że to nie jest „egoistyczna operacja na korzyść samych tylko Stanów Zjednoczonych A. P.“, ponieważ informacje te zostaną udzielone obywatelom zaprzyjaźnionych narodów, faktycznie jednak patenty dostają się do rąk monopoli amerykańskich.

Formalne zatwierdzenie stanu faktycznego

Prasa zagraniczna donosi, że w końcu 1946 r. zostało zawarte między Anglią i USA porozumienie o wymianie techniczno-naukowych i technicznych dokumentów Porozumienie to jest dalszym ciągiem umowy o gospodarczym połączeniu stref anglosaskich. A jeśli wziąć pod uwagę, że umowy patentowe i specjalne patentowe zjednoczenia między największymi angielskimi i amerykańskimi monopolami (szczególnie w różnych dziedzinach przemysłu chemicznego), istnieją już dawno, to stanie się jasnym, że porozumienie rządowe jest formalnym usankcjonowaniem istniejącego stanu rzeczy.

Trzeba „wiedzieć jak“

Wspomniane już Biuro Publikacji przy ministerstwie handlu USA zajmuje się nie tylko konfiskatą patentów, rysunków, receptur chemicznych i t. d. Organizuje ono na szeroką skalę wysyłkę do Niemiec pracowników naukowych i kwalifikowanych inżynierów trustów przemysłowych, by mogli poznać na miejscu pracę poszczególnych gałęzi przemysłu niemieckiego. Zwiedzają oni podstawowe przedsiębiorstwa i laboratoria badawcze, zbierają techniczne dane i sporządzają dokładne sprawozdania. Wyjazdy te odbywają się na koszt firm, w których dani pracownicy naukowi i inżynierowie są zatrudnieni. Chodzi w nich o przyswojenie sobie niemieckiego doświadczenia technicznego. Dlatego w tym też celu wywozi się z Niemiec do USA urządzenia unikalne i materiały, które przedstawiają techniczną wartość dla przemysłu amerykańskiego.

Ministerstwa spraw finansowych i morskich urządzają wystawy tych urządzeń i przekazują je zainteresowanym firmom dla szczegółowego badania i wypróbowania. W tym samym celu wywozi się z Niemiec do USA niemieckich uczonych. Jesienią 1946 r. znajdowało się już w USA ponad 250 uczonych niemieckich, dla prac badawczych o znaczeniu wojskowym. Do Stanów Zjednoczonych ma przyjechać jeszcze tysiąc niemieckich i austriackich uczonych dla badań, w których są zainteresowane przede wszystkim armia i flota. Po ukończeniu swych zadań o charakterze wojskowym uczeni ci mogą być przekazani do pracy w przemyśle. Prócz tego trusty przemysłowe mają prawo przywozić z Niemiec uczonych z własnej inicjatywy. Po zbadaniu ich „lojalności wobec USA“ uczeni ci mogą przyjąć amerykańskie obywatelstwo.

Wymienione sposoby przyswojenia sobie niemieckiego naukowo-technicznego doświadczenia są istotnym uzupełnieniem do zagarniecia niemieckich patentów. W warunkach bowiem współczesnej techniki wykorzystanie patentów jest często niemożliwe bez odpowiedniego doświadczenia praktycznego, które Amerykanie określaja terminem „wiedzieć jak“ (know how).

Bez takiego doświadczenia patent może się okazać martwym kapitałem. Skala tych operacji była tak wielka, że zdaniem prasy zagranicznej, amerykańskiej i angielskie władze zebrały w swych rękach około 200 tys. niemieckich patentów. Trudno jest określić ich wartość, gdyż wiele wynalazków nie zostało jeszcze wypróbowanych na szeroką skalę w produkcji przemysłowej. Niemniej nie ulega wątpliwości, że chodzi tu o sumy miliardów dolarów. Wiadomo np., że poszczególne firmy amerykańskie proponowały za niektóre patenty dziesiątki milionów dolarów.

Oprócz patentów wywiezionych z Niemiec, likwidowany jesienią ub. roku w USA zarząd dla opieki nad własnością zagraniczną miał w swych rękach 45 tys. patentów, około 500 tys. autorskich zaświadczeń i szereg innych technicznych dokumentów należących do niemieckich i częściowo japońskich poddanych w USA.

Ci bogacą się zawsze

Przedsiębiorcy amerykańscy będą mogli dzięki wykorzystaniu niemieckich wynalazków i zdobyczy naukowych, uzyskać milionowe, a może i miliardowe dochody. Opanowanie niemieckich patentów wzmocni jeszcze bardziej monopole USA i Anglii i powiększy ich znaczenie w odbudowanych lub tworzonych na nowo międzynarodowych **kartelach**. Jednocześnie przejście patentów w ich ręce nie tylko nie przeszkadza, a przyczynia się do wzmocnienia więzi między amerykańskimi i angielskimi monopolami a koncernami niemieckimi, pełniącymi (chwilowo w każdym razie) rolę „młodszych partnerów“. Właścicielami tych olbrzymich skarbów (stanowiących ukrytą formę reparacji) stają się faktycznie angielskie i amerykańskie monopole, które jak wiadomo, wzbogaciły się nieźle na wojnie, a teraz bogacą się na nowo na reparacjach.

Znamienne oświadczenie przedstawicieli

Komunistycznej Partii Czechosłowacji

CIESZYN ZACHODNI (obsł. wł.) — Onegdaj odbyła się w Cieszynie Zachodnim konferencja powiatowa KPCZ (Komunistycznej Partii Czechosłowacji) z udziałem przedstawiciela centralnego komitetu z Pragi, redaktora **W. Novego** oraz delegatów PPR z Cieszyna Polskiego.

Sekretarz powiatowej KPCZ ob. **Malarz** podkreślił doniosłość przemian, jakie nastąpiły w związku z podpisaniem paktu polsko-czeskiego. Ma to szczególnie duże znaczenie tak dla ludności polskiej w Czechosłowacji, jak też dla Czechów, żyjących w Polsce. Nareszcie zniknie widmo ciągłych zadrażnień i nieporozumień. Ob. Malarz stwierdził, że na Cieszyńskim działały szowinistyczne żywioły czeskie, których celem była nie tylko walka z Polakami, gdyż pod tym płaszczykiem kryły się szersze intencje. Chodziło o potępienie polityki zagranicznej, uprawianej przez rząd ludowej Czechosłowacji, chodziło o negację jego polityki słowiańskiej.

Uzupełnieniem i niejako rozszerzeniem wywodów sekretarza Malarza były wywody red. Novego z Pragi, który w imieniu swoich władz oświadczył, że nic teraz nie stoi na przeszkodzie, aby zgoda i przyjaźń polsko-czeska przybrała realny wyraz. To, co dzieliło obydwa narody, zostało bezpowrotnie usunięte. „Nie można już bezkarnie — kontynuował swoje przemówienie red. Novy — napadać, czy szykanować członków bratniego narodu, bo to będzie nie tylko wrogim czynem wobec sojusznika, lecz przede wszystkim czyn ten będzie traktowany jako antypaństwowy i podług tego ścigany i karany. Wkroczyliśmy bowiem na drogę słowiańskiej wzajemności i słowiańskiej polityki, z której nie zboczymy więcej“. (Most.)

W kilku wierszach

Paryż — 70-letni Pierre Caziot, b. minister aprowizacji rządu Vichy, został skazany na utratę praw obywatelskich i konfiskatę połowy jego majątku.

Najcięższymi punktami oskarżenia było podpisanie przez oskarżonego „ustaw rasowych“ oraz wygłaszanie przemówień, w których chwalił marszałka Petaina.

Londyn. — Książe Filip grecki otrzymał obywatelstwo brytyjskie i odtąd zwać się będzie porucznikiem Filipem Mounthatten.

Londyn. — Agencja Rentera donosi z Bombaju, że rządy francuski i czechosłowacki zwróciły się do rządu indyjskiego o pożyczkę na zakup surowców, jak juty, bawełny i skóry.

Paryż. — Agencja France Presse donosi z Jerozolimy, że Wysoki Trybunał w Jerozolimie odrzucił protesty obrońców trzech członków Irgun, skazanych na śmierć przez sąd wojskowy w Jerozolimie.

Hitler jako królik doświadczalny

(SAP) — Hitlera doglądało trzech przybocznych lekarzy: chirurg Brandt laryngolog Hasselbach i dr Morell, o którym trudno wydać opinię, posługując się wyrazami ze słownika lekarskiego.

Morell był po prostu szarlatanem. Bogiem jego był tylko pieniądz. Szybko dorobił się olbrzymiej fortuny, zakupił fabrykę i począł wyrabiać patentowane przez siebie lekarstwa. Jako przyboczny lekarz Fuehrera cieszył się naturalnie wielką sławą i zaufaniem i wszelkie fabrykowane przez niego specyfiki były rozchwytywane Ciekawe jest, że leków tych nie puszczano w obieg, przed wypróbowaniem ich, a królikiem doświadczalnym był w tym wypadku Hitler. Pełna lista lekarstw dr Morella—oprócz specyfików, zawierających morfinę i inne narkotyki, których aplikował swemu pacjentowi bardzo wiele — zawiera nazwy 28 preparatów łącznie ze słynnym „Ultraseptylem“, potępionym przez wszystkich lekarzy i zakazanym w sprzedaży aptecznej, rozmaite podejrzane mikstury, silne środki nasenne, pobudzające i podniecające.

Kuracja injekcyjna

Dr Brandt twierdzi, że Morell leczył wyłącznie zastrzykami, i to nie tylko Hitlera, ale całe jego otoczenie w Kwaterze Głównej. Nieważne, lekkie przeziębienia zwalczał np. ogromnymi dawkami sulfonamidu. Gdy dr Brandt usiłował się temu sprzeciwić, Morell zaczął wstrzykiwać swym pacjentom, a przede wszystkim Hitlerowi, rozmaite preparaty, zawierające witaminy i hormony. Skutek tych zabiegów był natychmiastowy, pacjent momentalnie prawie czuł się lepiej i Hitler zachwycony był tą metodą, rujnującą zdrowie ludzkie, gdyż stosowaną zbyt forsownie i bez potrzeby. Gdy tylko czuł najlżejsze przeziębienie, kazał sobie robić zastrzyk przez Morella. Brał także zastrzyki profilaktyczne i w końcu doszedł do tego, że dostawał po 4 do 6 injekcji dziennie. Gdy jakiegoś dnia miał wygłosić mowę, liczba zastrzyków—bez względu na stan jego zdrowia — zostawała podwajana tak, że naturalna odporność jego organizmu została w końcu zupełnie zastąpiona sztucznymi środkami. Hitler miał do Morella bezgraniczne zaufanie a ponieważ żył w nieustannej nerwowej, histerycznej trosce o swoje zdrowie — lekarz-cudotwórca stał się wreszcie zupełnie niezbędnym u jego boku. Morell zdawał sobie sprawę z potęgi swego wpływu na Hitlera i pakował w niego coraz silniejsze i coraz bardziej rujnujące zdrowie specyfiki.

Pierwsze oznaki choroby

Tego rodzaju tryb życia, jaki prowadził Hitler oraz kuracja, jaką mu stosowano, musiały doprowadzić wreszcie do katastrofy. Pierwsze symptomy upadku zdrowia Fuehrera ukazały się już w 1943 r. Zaczęła mu mianowicie drżeć lewa noga i ręka. Jego lewa stopa utraciła normalną zdolność zginania się, niepewnie macał nią po ziemi i zaczął lekko kuleć. Drżenie to—zdaniem lekarzy — nie było spowodowane wybuchem bomby zamachowej, ale oczywiście na skutek wrażenia, wywołanego zamachem, po lipcu 1944 r. stało się bardziej silne i widoczne. Gdy po wyleczeniu z szoku nerwowego i lekkich ran, Hitler wrócił do pracy, życie, jakie zaczął prowadzić w Rastenburgu było zupełnie nienormalne. Był zupełnie wyczerpany nerwowo, zhisteryzowany i tak lękał się o siebie, iż ani na chwilę nie opuszczał wilgotnego, dusznego bunkra. Bał się świeżego powietrza zdrowego, fizycznego ruchu urojonych niebezpieczeństw i zasadzek, jakie zdawało mu się — że czyhają na niego poza obrębem schronu.

Ponowna operacja

W październiku dr Eicken ponownie zoperował mu polipa w gardle, przy czym przerażony był ogólnym wyczerpaniem organizmu swego pacjenta. Hitler począł skarżyć się w tym czasie na coraz dotkliwsze bóle głowy i kurcze żołądka. Dr Morell przystąpił więc do zintensyfikowanej w dwójnasób kuracji. Prof. Brandt stwierdził, że polecił on zażywać Hitlerowi po 8 pigułek tzw. Antigasu, złożonego głównie ze strychniny i belladonny, podczas gdy najsilniejsza dawka tego lekarstwa, stosowana w najcięższych wypadkach, nie powinna przekraczać 2—3 pigułek dziennie. Przyboczni lekarze Fuehrera zwołali konsylium, w wyniku którego dr Hasselbach oświadczył Hitlerowi, że jeśli będzie nadal szedł za wskazówkami dr Morella, którego kuracja zatruwa systematycznie jego organizm, nie mogą gwarantować za jego zdrowie a nawet życie. Ale minął już wtedy czas, gdy Hitler dawał posłuch rozsądkowi i logice. Cera jego stała się niezdrowo żółta, spojrzenie mętne, lub nienormalnie podniecone. Dr Brandt został nagle zwolniony ze swego stanowiska, które zajmował od 12 lat. Ten sam los spotkał prof. Hasselbacha. Przy rozhisteryzowanym, złamanym zupełnie wyczerpanym nerwowo Fuehrerze, został tylko szarlatan Morell.

Żądza krwi

Lekarze, którzy znali doskonale organizm Hitlera, twierdzą zgodnie iż jego zwyrodniała żądza rozlewu krwi nie zgasła do końca. Charakterystyczne przy tym jest, iż bał się on i brzydził samego widoku krwi, ale myśl o niej podniecała go i upajała.

Nie dbał o to czyja to płynie krew szło mu tylko o wizję jej potoków, która dawała mu natchnienie. Nie upajała go myśl, o zwycięstwie i jego praktycznym znaczeniu dla jego państwa i narodu, tylko właśnie myśl o rzekach ludzkiej krwi, przelewanej na jego rozkaz.

Gdy podczas kampanii wrześniowej na Polskę kilku generałów z jego bliższego otoczenia zwracało mu uwagę, iż tak intensywne bombardowanie Warszawy jest niepotrzebne, gdyż stolica Polski musi poddać się po upadku całego kraju, nalegał na to by Warszawa była zniszczona. Jego temperament „artysty“ unosił się, gdy opisywał sceny jakich pragnął: niebo zaciemnione eskadrami samolotów, miliony ton bomb padających na miasto, ludność unurzana w krwi. „Gdy mówił o tym — stwierdza dr Brandt — oczy wychodziły mu na wierzch i zachodziły mgłą. Zalewała go gwałtowna, nienasycona żądza krwi“.

Żądza ta nie opuściła go do końca. Jego niemal ostatnie rozkazy dotyczyły egzekucji: kazał rozstrzelać swego długoletniego lekarza, Brandta własnego szwagra i jeszcze kilka osób z bliskiego otoczenia. Jak jakiś starożytny bohater, pragnął zejść do grobu w otoczeniu ofiar krwi ludzkiej a spalenie jego własnego ciała, symbolu i zasadniczego ośrodka ustroju hitlerowskiego, stało się logicznym zakończeniem wielkiej Rewolucji Zniszczenia, jaką wzniecił krwawy demon.

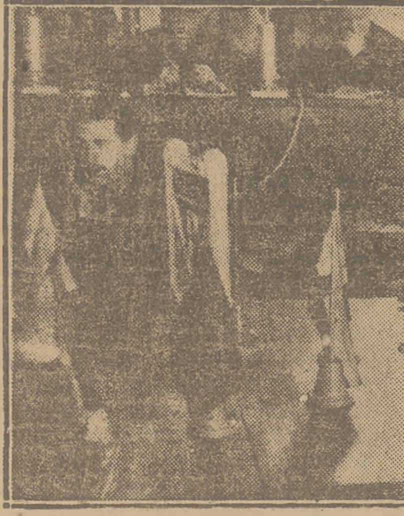
J. M.

Proces Rudolfa Hoessa

Okrucieństwom niemieckim nie było kresu i miary

WARSZAWA (PAP) — W dalszym ciągu rozprawy w dniu 18 b. m. **świadek Kaszyński** opowiada, jak pewnego razu, gdy maszerował z oddziałem do pracy, natknął się na trupy więźniów przed chwilą zastrzelonych **i widział jak Hoess z pistoletu strzelał do tych, którzy jeszcze dawali znaki życia. Hoess nie pozwalał, by więźniowie pomagali swoim słabszym towarzyszom, a gdy ktoś upadł, mocnym kopnięciem zmuszał go do marszu.** — Wielu umierało z wyczerpania, głodu i zimna. Z grupy liczącej 1.500 więźniów przynoszono wieczorem około 200 zmarłych. Żydów, którzy z początku przebywali razem z innymi więźniami, włączono później do karnej kompanii, co równało się śmierci w straszliwych męczarniach.

Na sesji popołudniowej zeznawał **dr Milan Cunder, obywatel jugosłowiański,** który przebywał w obozie w Sachsenhausen. Jako lekarz w szpitalu obozowym stykał się z więźniami Oświęcimia. — Przeprowadzając sekcję zwłok kobiet, dr Cunder wielokrotnie miał możność stwierdzić, iż więźniarki z Oświęcimia były sterylizowane. Więźniarki z Oświęcimia łatwo było rozpoznać, gdyż były potwornie wychudzone i obdarte. Transport oświęcimiaków odbywał się w zaplombowanych wagonach i zabitych deskami oknach. W wagonie mieszczącym 40 osób, znajdowało się 160 ludzi. **Gdy na stacji wagon otworzono okazało się, że w jednym tylko wagonie 40 osób zmarło na skutek uduszenia.** Mówiąc o tak zwanej selekcji, która równała się śmierci, świadek stwierdza, że była ona przeprowadzana przede wszystkim w stosunku do

Grupa b. więźniów Oświęcimia na procesie Hoessa

Rosjan, Polaków, Jugosłowian, Czechów i Żydów.

Świadek **Maria Liczen, Jugosłowianka,** w grudniu 1943 roku w grupie 57 kobiet wysłana została z Lublany do Oświęcimia. **Nago i boso w czasie najsroższego mrozu polewana była zimną wodą.** Wszystkim kobietom obcięto włosy, zabrano wszystko co miały i przeliczono im złote zęby. W ciągu kilkunastu dni z tej grupy silnych kobiet większość ciężko się rozchorowała. Kiedy zgłosiły się do szpitala, czekały 4 dni na „badanie lekarskie", leżąc w błocie przed budynkiem szpitalnym. Przechodzący SS-mani kopali je i lżyli. W szpitalu na jednym łóżku leżały 4 kobiety. Następnie świadek opowiada o ewakuacji obozu oświęcimskiego. **Około 60.000 kobiet pognano w kierunku na Ravensbrück. Cała droga usiana była trupami. Doszło zaledwie 12.000 kobiet.** Świadek stwierdza, że kobiety w Oświęcimiu narażone były na specjalne pohańbienie i upodlenie godności ludzkiej. — Zdrowe kobiety wysyłano do domów publicznych dla wojska niemieckiego.

Działo się to wszystko przy dźwiękach wspaniałej orkiestry obozowej.

Opisując wizytę Himmlera w obozie świadek opowiada, że przed jego przybyciem zasłano łóżka czystą pościelą i przysłano specjalnie ugotowany obiad. Himmler był bardzo z tego niezadowolony. O to właśnie chodziło komendzie obozu, która chciała uzyskać od Himmlera rozkaz jeszcze ostrzejszego traktowania więźniów. Następnie świadek opowiada, jak więźniów rosyjskich trzymano nagich na 30 stopniowym mrozie całymi godzinami. W nocy nie pozwalano im się przykryć kocami i musieli spać przy otwartych oknach. Toteż wymierali masowo.

Świadek stwierdza, że Hoess bardzo lubił fotografować momenty najbardziej brutalnego znęcania się kapo i SS-manów nad więźniami.

Świadek Mandelbaum jest jednym z nielicznych Żydów, którzy ocalili się z Oświęcimia. Przywieziony w r. 1944 należał do specjalnej grupy obsługujących krematoria. Zatrudniony był również przy komorach gazowych. Świadek opowiada, że po otwarciu komory stwierdzano zawsze, że skazani mieli krwotoki i torsje. Przy komorze gazowej pracował złotnik, który przetapiał złoto w sztaby. Szczątki wydobyte z dołów, gdzie palono zwłoki były tłuczone na drobny proch, by nie pozostawiać śladu. Prochy te, które zakopywano w wielkich dołach — później wykopano i wrzucono do Wisły oraz Soły. **Świadek mówi o zastrzeleniu w obozie 123 obywateli amerykańskich w 1944 r.** Plany i opisy krematorium, sporządzone przez więźniów przed ewakuacją obozu zakopano w aluminiowej manierce w ziemi. Świadek, po wkroczeniu Armii Czerwonej do Oświęcimia, dokumenty wykopał i przekazał komisji badającej obóz. Proces trwa.

7.000 dzieci spalili Niemcy żywcem

Następnym świadkiem jest **Wanda Urdzela.** Była w obozie w Brzezince i **widziała, jak przywieziono 14.000 Rosjan, których trzymano przez 4 dni w zamkniętych wagonach, nie dając im ani jeść, ani pić. Potem Hoess zarządził wypuszczenie ich, a kiedy nie mogli wyjść z wagonów o własnych siłach, Hoess grubym pejczem bił ich straszliwie i kopał nogami. W ciągu 2 dni cały ten transport wymordowano. — Wielu z tych więźniów zakopano żywcem. Następnie świadek opowiada, że po powstaniu warszawskim przywieziono do Oświęcimia 7.000 dzieci, które spalono żywcem w dołach krematoryjnych. Był przy tym Hoess i inni. Hoess wybił świadkowi zęby. Świadek stwierdza, że Hoess wybierał osobiście kobiety, przeznaczone do zagazowania.**

Świadek Czesław Rychlik oświadcza, że jednym z najstraszliwszych momentów było wymordowanie grupy 618 więźniów. Wszyscy mieli poobrywane uszy, nosy, porozdzierane policzki. —

Program uroczystości Międzynarodowego Tygodnia Solidarności b. Więźniów Politycznych na terenie Kielc (23-30 III.47.)

22 marca. sobota. Capstrzyk

Godz. 18. Zbiórka na Placu Wolności—Przemarsz ulicami miasta, udział biorą: Wojsko, Milicja, wszystkie Organizacje Społeczne i Polityczne.

23 marca, niedziela

Godz. 9. Zbiórka na Placu Partyzantów — udział biorą: Wojsko, Milicja, wszystkie Organizacje Społeczne i Polityczne wraz ze sztandarami. Przemarsz ulicą Kilińskiego.

Godz. 9.45. Uroczyste nabożeństwo w Katedrze Kieleckiej, okolicznościowe kazanie wygłosi ks. były więzień Obozu Koncentracyjnego.

Godz. 11. Złożenie wieńców na grobach pomordowanych Bojowników o Wolność i Demokrację, przemówienie wygłosi były więzień prok. Antoni Woźniak.

Godz. 17. W Domu Kultury Robotniczej uroczysta Akademia.

W ciągu dnia zbiórka uliczna na pomoc ofiarom zbrodni hitlerowskich.

24, 25, 26, 27 i 28 marca 1947 r.

Akademia dla szkół okolicznościowe odczyty i pogadanki w Zakładach Pracy.

29 marca. sobota

Akademi w Domu Kultury Robotniczej, okolicznościowe przemówienia, recytacje, deklamacje z życia obozowego i opowiadania.

W ciągu całego tygodnia czynna będzie Wystawa zbrodni hitlerowskich w gmachu Urzędu Wojewódzkiego.

(Pe)

Opiekun dzieci niemieckich

Otrzymaliśmy list poniższej treści:

„W gromadzie Czarny Las kierownikiem szkoły powszechnej jest ob. Michalski Bolesław. — Ob. Michalski przyjął dzieci niemieckie do polskiej szkoły, gdzie dzieci polskie z dziećmi niemieckimi siedzą razem w ławkach i uczą się wspólnie. — Kiedy dzieci polskie, które doznały b. wiele krzywd moralnych od b. okupanta, często reagują na ten stan rzeczy odmową wspólnego przebywania na lekcjach w szkole z dziećmi niemieckimi, to ob. Michalski wówczas zagraża usunięciem ze szkoły dzieci polskich. — Na zwróconą mu uwagę dlaczego tak troskliwie opiekuje się Niemcami ob. Michalski oświadczył publicznie w towarzystwie kilku osób „Za czasów okupacji powodziło mi się dobrze i dlatego obecnie spłacam dług do cna".

Uważamy, że postępowanie kierownika szkoły polskiej nie licuje z godnością zajmowanego stanowiska krzewiciela oświaty i wprowadza dezorganizację w życiu naszej gromady i niezadowolenie mieszkańców. — W interesie wszystkich mieszkańców naszej gromady prosimy odpowiednie czynniki miarodajne o zainteresowanie się tą sprawą i życzylibyśmy sobie, aby na tym stanowisku był godny Polak, który by wychował nasze dzieci w duchu prawdziwie demokratycznym dla dobra i świetności Rzeczypospolitej Polskiej

Następują podpisy:

Chrząszcz Florian
Stefański Jan
Miszkow Władysław
Miszkow Janina
Pyzyna Józef
Omański Władysław.

Czarny Las, dnia 14 marca 1947 r.

Kronika

Konferencja aktywów PPR i PPS

W sobotę, dnia 22 marca b. r. o godz. 17-ej w sali konferencyjnej PPS w Częstochowie przy ul. Kopernika Nr 6, odbędzie się Konferencja Aktywu PPS i PPR. W konferencji winni wziąć udział członkowie Miejskiego Komitetu oraz przewodniczący i sekretarze Komitetów Dzielnicowych i Kół Fabrycznych PPS i PPR z terenu m. Częstochowy.

Przy wejściu na salę konferencyjną należy okazać zaproszenie. Stawiennictwo bezwzględnie obowiązkowe.

W związku z Konferencją Aktywu PPS i PPR „Żywa Gazetka" w sobotę, dnia 22 b. m., nie odbędzie się.

Uwaga członkowie PPS Dzielnica Zawodzie

W dniu 23 b. m. o godz. 15-ej odbędzie się zebranie członków PPS Dz. Zawodzie w lokalu przy ul. Mirowskiej 63. Stawiennictwo wszystkich członków obowiązkowe.

Nadzw. Zebranie członków Stronnictwa Demokratycznego

Komitet Miejski Stronnictwa Demokratycznego w Częstochowie zawiadamia, że dnia 22 marca br. o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. N. M. P. 55, odbędzie się nadzwyczajne zebranie członków Stronnictwa.

Na porządku dziennym zebrania. wybór delegatów na Wojewódzki Zjazd Stronnictwa Demokratycznego w Kielcach.

„O zawodzie pielęgniarki"

Polski Czerwony Krzyż Oddział w Częstochowie, zaprasza na odczyt pt. „O zawodzie pielęgniarki", który wygłosi ob. B. Gl ńska, przełożona Sióstr Szpitala Maltańskiego P. C. K.

Odczyt ten odbędzie się dnia 22 marca br. o godz. 18 w sali posiedzeń Miejskiej Rady Narodowej, Aleja N. Maryi Panny 35.

Uwaga Przemysłowcy!

Zarząd Stowarzyszenia Przemysłowców Polskich w Częstochowie, prosi członków Stowarzyszenia o wzięcie licznego udziału w oddaniu ostatniej posługi koledze Ś. P. Czesławowi Ł.mpickiemu, członkowi Stowarzyszenia.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ulicy Kopernika 21 nastąpi w sobotę dnia 22 marca o godz. 15 do kościoła Św. Rocha.

Wyższy Kurs Nauczycielski w Częstochowie

Dnia 14 marca b. r. odbyło się uroczyste otwarcie Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego w budynku publ. szkoły powszechnej Nr 6 w Częstochowie dla czynnych i kwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych.

Otwarcia Kursu dokonał ob. Stanisław Cieśla, Inspektor Szkolny, jako organizator Kursu.

Przemawiali: dyr. W. K. N. ob. St. Dobrowolski oraz prezes oddz. grodzkiego Z. N. P. ob. Br. Klimczak.

Naczelnik Wydziału Oświaty i Kultury ob. Bolesław Stala przemawiając, zadeklarował słuchaczom pomoc w korzystaniu z Biblioteki Miejskiej, z teatru i t. p.

Następnie wykład wygłosiła prof. Janina Mikucińska na temat „Ziemia Lubuska". Pierwszy ten wykład wzbudził wśród słuchaczy b. żywe zainteresowanie.

Kurs będzie trwał 20 miesięcy, i jest tak zorganizowany, że mogą w nim brać udział czynni nauczyciele tak z miasta, jak i z powiatu, a nawet z powiatów sąsiednich. W. K. N daje dodatkowe kwalifikacje do nauczania w wyższych klasach szkoły podstawowej, pierwszeństwo w uzyskaniu stanowisk kierowniczych i szybszy awans.

Po wykładzie odbyło się zebranie organizacyjne słuchaczy W. K. N., na którym wybrano zarząd.

Nowej placówce naukowej życzymy, jak najlepszego rozwoju dla dobra demokratycznej szkoły polskiej.

Walne Zebranie

Dnia 21 marca 1947 r. (piątek) o godz. 19-tej w lokalu Stowarzyszenia Przemysłowców Polskich w Częstochowie, Aleja N. M. Panny 33 I p. — odbędzie się Walne Zebranie wszystkich Członków Stowarzyszenia Przemysłowców Polskich w Częstochowie.

Na Zebraniu tym przedstawiciel Wojska Polskiego — wygłosi referat na temat — „Polityka zagraniczna Polski".

Z powodu ważności obrad obecność Członków obowiązkowa.

Wielki Wiec Sprawozdawczy Okręgu Częstochowskiego

Komisja Porozumiewawcza Stronnictw Demokratycznych w Częstochowie zawiadamia, że w niedzielę to jest dnia 23 marca 1947 roku o godz. 11 odbędzie się w górnej sali Teatrów Miejskich Poselski Sprawozdawczy Wiec Okręgu Częstochowskiego. Przemawiać będą: poseł Mieczysław Wągrowski, poseł Józef Kaźmierczak, poseł Stefan Rękas i poseł Jan Palczewski.

Zaszczytne wyróżnienie pracownicy fabryki „Edka"

W dniu 15 marca b. r. w fabryce „Edka" odbyło się zebranie, na którym wręczono nagrodę najlepszej robotnicy fabryki ob. Kłaczyńskiej Marii.

Robotnica ta przyczyniła się w znacznej mierze do uruchomienia fabryki po wyjściu Niemców. Obecnie prowadzi ona dział aprowizacyjny i dział wysyłek materiałów gotowych.

Fabryka „Edka" osiągnęła 110 proc. wydajności planowanej.

Na zebraniu przemówił kierownik personalny ob. Wabiński który podkreślił, że obecny Rząd w pełni docenia pracę robotników dla odbudowy zniszczonego wojną kraju i wielką jego troską jest polepszenie im bytu.

W uznaniu zasług ob. Kłaczyńskiej Marii Zarząd fabryki przyznał jej nagrodę w wysokości 1,500 zł.

Dziękując za wyróżnienie ob. Kłaczyńska obiecała pracować w dalszym ciągu tak samo wytrwale, jak dotychczas dla podniesienia wydajności produkcji. A otrzymane pieniądze przeznaczyła na potrzeby świetlicy fabrycznej.

Ten ładny gest świadczy o dużym wyrobieniu społecznym nagrodzonej pracownicy.

Spłonęło 7 domów mieszkalnych

W miejscowości Nowa Wieś, gm. Żarki, w zabudowaniach Antoniego Jarząbka powstał pożar, który podsycany silnymi podmuchami wiatru, ogarnął słomiany dach i przerzucił się na sąsiednie zabudowania. Ogień rozprzestrzeniał się tak szybko, że wszelka akcja ratunkowa stała się nie możliwą. Franciszek Perka, który usiłował mimo wszystko ratować dobytek, zginął w płonącym budynku. Podobnie śmierć w płomieniach znalazła Elżbieta Słaboń. Ogółem spłonęło 7 domów mieszkalnych, dwie stodoły, jedna obora oraz 8 kóz 2 owce i jedna krowa.

Jak ustalono w czasie pierwszych dochodzeń, pożar powstał wskutek wadliwej budowy komina.

Na bibliotekę PPR

Na wezwanie ob. Pabina Władysława, Grygiewski Franciszek wpłaca zł 500 Na wezwanie ob. ob.: Gądkiewicza Edmunda, Omazdy i Bodanko, ob. Fiszer Edward wpłaca zł 400 i powołuje ob. ob.: Tatarę Władysława właściciela restauracji i Serafińskiego właściciela piwiarni, Jakubowskiego Kazimierza właściciela bufetu II klasy. Na wezwanie Agneży Leopolda, ob. Dąbrowski Roman wpłaca zł 2.000 i Włodarski Tadeusz wpłaca zł 200. Na wezwanie obyw. Rudkowskiego Józefa, Szmalc Wacław wpłaca zł 500. Waga Stanisław — 500 zł, Jastrząb Walenty — 500 zł, Rozencwajg Leon — 500 zł, Związek Zawodowy Pracowników Piekarskich — 300 zł. Wpłacać do Banku na konto 353, II Aleja 28.

Sport

MECZ ŁKS — CKS

W niedzielę 23 b. m. o godz. 18 odbędzie się mecz bokserski o mistrzostwo drużynowe Polski ŁKS — CKS. Ósemka łódzka w której ujrzymy trzech zeszłorocznych mistrzów indywidualnych Polski: Stasiaka, Olejnika i Niewadziła, reprezentuje najwyższą klasę bokserską, będąc równocześnie najpoważniejszym pretendentem do tytułu mistrza drużynowego Polski.

Mecz ten jest dla Częstochowy sensacją rozgrywek pięściarskich i dostarczy napewno wiele emocji.

FINAŁY OGÓLNOPOLSKIEGO TURNIEJU BOKSERSKIEGO OMTUR

Dziś w sobotę o godz. 12 i 18 przeprowadzone zostaną w Gmachu Sportowym ćwierćfinały ogólnopolskiego Turnieju pięściarzy OMTUR.

Jutro tj. w niedzielę 23 b. m. o godz. 12 rozegrane będą spotkania finałowe.

Ciekawy ten turniej cieszy się ogromnym zainteresowaniem.

VICTORIA GRA Z POGROMCĄ RKU SOSNOWIEC

Stan boiska Victorii poprawił się znacznie dzięki czemu umożliwioną będzie gra w normalnych warunkach terenowych.

Korzystając z tego Victoria zakontraktowała na niedzielę 23 b. m. RKS Będzin, który w ubiegłą niedzielę rozgromił RKU Sosnowiec 7:2.

DZIŚ ROZPOCZĘCIE OGÓLNOPOLSKIEGO TURNIEJU BOKSERÓW OMTUR

Dziś w piątek 21 b. m. o godz. 18 nastąpi otwarcie Ogólnopolskiego Turnieju Bokserskiego Klubów OMTUR, w którym biorą udział czołowi zawodnicy tej organizacji z całego kraju.

W pierwszym dniu odbędzie się kilkanaście ciekawych walk.

MECZ SKRA — LEGION

Jedenastki Legionu i Skry rozegrają w niedzielę 23 b. m. o godz. 15 na boisku Victorii mecz towarzyski. Szczególne zaciekawienie budzi forma Skry, która już w przyszłą niedzielę walczyć będzie z mistrzem Polski Polonią warszawską w ramach eliminacyj o wejście do ekstraklasy.

Do meczu z Legionem Skra ma wystąpić w nowym składzie.

WOODCOCK WYGRYWA Z OLKIEM

Na ringu Bellievue w Manchesterze odbyło się spotkanie pięściarskie o mistrzostwo Europy w w. ciężkiej między mistrzem Anglii Bruce Woodcockiem i naturalizowanym Polakiem we Francji Stefanem Olkiem. Obrońcą tytułu był Anglik, który po 15-to rundowej walce pokonał Olka na punkty. Walka była przez cały czas wyrównana i zwycięstwo swoje uzyskał Woodcock dość ciężko.

MOSKWA WYGRYWA TURNIEJ KOSZYKÓWKI OŚMIU MIAST

W Moskwie zakończył się wielki turniej koszykówki, w którym brały udział reprezentacje następujących miast: Moskwy, Kowna, Tyflisu Rygi, Tallina, Leningradu. Charkowa i Kutajsi — w konkurencji męskiej i Moskwy, Leningradu, Kijowa Tyflisu, Rostowa (nad Donem), Swierdlowska, Kowna i Baku — w konkurencji żeńskiej. Zawodnicy i zawodniczki Moskwy odnieśli pełny sukces nie przegrywając ani jednego spotkania. Poziom meczów w turnieju był bardzo wysoki.

PIŁKARSTWO RĘCZNE MNIEJ LICZNE NIŻ PRZED WOJNĄ

Polski Związek Piłki Ręcznej grupował do r. 1939 w trzynastu okręgach 450 klubów z 18.000 zawodników i 8.000 zawodniczek.

W chwili obecnej PZPR posiada wprawdzie więcej, bo piętnaście okręgów, lecz liczba klubów spadła do 140, ilość zawodników do 4,000, a zawodniczek do 2.000.

ZMIANA POJĘCIA O AMATORSTWIE

Międzynarodowa Federacja Lekkoatletyczna wezwała związki lekkoatletyczne wszystkich państw, aby do 1 czerwca rb. nadesłały projekty dotyczące definicji amatorstwa. Chodzi w pierwszym rzędzie o zwrot utraconych zysków materialnych i złagodzenie stosowanej dotychczas dyskwalifikacji dożywotniej za lżejsze wykroczenia przeciwko zasadom amatorstwa.

NIEURZĘDOWA TABELA WYGRANYCH
4-ty dzień ciągnienia III-ej Klasy 49 Loterii

Wygrane po 100.000 zł NrNr 15478 22826 55133

Wygrane po 20.000 zł NrNr 13395 18181 24035 29365 32901 33405 33956 39212 51013 51717 62388

Wygrane po 10.000 zł NrNr 8967 10153 10521 26324 28189 33680 37521 41829 42302 46006 48916 55453 55455 57648 60338 65472 67414 68629

Wygrane po 5.000 zł NrNr 1931 4590 5426 8009 10379 10423 11115 17182 18536 20149 26617 28019 29226 30361 34040 35124 36956 44742 45449 57667 58906 63026 64769 67585 69332

Wygrane po 2.000 zł NrNr 2313 4574 5292 6152 9965 10503 11094 11414 13303 14674 16342 16371 16519 19754 20342 23449 23695 24135 25122 26085 28175 28494 29279 29599 30503 31398 31543 34479 35451 36402 37394 37646 38413 38759 38945 39310 39484 41116 41820 42736 43309 43374 43633 45566 46072 48047 48162 48350 49774 50477 51574 52471 52511 53128 53503 54168 55312 56582 56635 58874 59519 60019 60137 60332 61116 61433 62201 62661 64060 65989 66091

Wygrane po 500 zł trzeciego dnia ciągnienia

49 130 179 362 392 426 442 463 474 953 1047 091 149 177 239 271 298 301 328 457 474 504 546 624 628 646 697 703 806 807 812 845 884 2028 162 178 222 302 316 360 373 376 383 424 530 552 619 739 908 931 934 981 3262 319 399 421 540 596 686 741 749 876 956 971 979 4042 069 095 141 157 216 227 322 355 530 582 650 808 912 948 5020 065 071 126 150 244 325 347 363 379 384 400 439 467 731 769 770 878 906 6040 234 238 261 385 483 502 533 576 844 951 982 983 7065 078 230 232 238 271 347 370 414 432 461 462 485 537 545 554 629 676 862 924 975 8058 072 175 290 351 354 386 417 466 508 574 630 633 638 693 723 835 850 854 883 918 9019 029 033 062 186 309 317 439 441 465 589 816 836 852 868 920 969

10113 143 195 214 241 293 524 550 563 628 747 760 914 11077 085 138 151 181 256 268 303 328 471 500 539 565 569 581 846 852 868 908 930 957 994 12084 111 137 156 185 189 192 284 349 350 416 431 432 518 568 609 616 698 732 733 767 804 870 896 13120 167 199 280 316 474 481 588 619 630 692 925 14024 115 147 183 186 222 274 290 317 330 331 335 454 466 579 607 638 651 735 736 763 774 785 804 892 901 15023 164 197 279 315 409 417 446 450 480 493 535 541 554 613 621 782 877 935 938 964 993 16074 112 186 210 244 417 463 644 660 740 757 957 17192 199 203 233 235 237 426 496 616 659 704 706 720 801 912 18022 024 034 071 316 374 494 510 513 567 702 734 790 857 863 871 923 938 972 19017 048 067 038 121 265 314 395 408 429 672 684 695 832 850 895 919

20008 026 047 141 150 234 446 677 685 744 785 822 862 896 21030 064 104 146 164 167 194 251 255 333 371 379 403 506 564 565 654 733 782 856 870 936 971 980 984 22142 155 173 210 233 591 617 745 776 806 829 887 891 23221 274 307 424 526 740 868 993 24054 057 107 218 553 646 658 717 773 820 843 870 884 924 926 933 25031 182 244 273 281 367 383 418 426 431 449 476 482 611 612 635 694 846 906 917 26066 130 190 204 497 512 549 574 604 684 749 863 948 952 27031 135 318 410 446 455 594 761 837 845 859 877 913 940 28172 187 190 290 379 412 472 531 606 610 756 814 836 29055 206 238 358 392 421 543 596 656 705 822 875 941 965 990

30002 058 095 117 148 157 187 190 207 217 229 520 533 556 566 663 707 710 720 781 989 31008 031 072 216 266 285 319 335 337 359 394 437 469 515 533 534 568 581 584 598 654 741 745 748 777 821 880 991 32016 036 143 180 205 305 323 373 478 522 613 615 670 696 767 824 851 877 989 974 33009 029 046 064 180 345 446 592 785 790 965 972 985 987 34130 151 205 242 322 372 444 485 494 651 654 894 922 35003 055 062 232 322 374 592 707 791 894 932 934 957 36132 148 192 224 236 440 518 524 646 676 702 704 727 750 764 798 899 924 37014 112 280 312 341 465 587 618 628 633 647 649 650 771 798 822 824 842 38001 004 062 090 157 180 285 442 466 497 593 609 634 651 744 800 816 835 924 970 977 983 39011 061 131 254 364 383 402 440 531 535 568 585 668 705 721 784 820

40019 045 088 100 136 157 259 270 295 319 407 418 455 488 557 766 893 950 41010 051 110 237 238 510 623 684 788 911 971 42068 076 080 104 218 292 432 466 577 668 788 43006 022 052 176 219 343 442 461 516 529 534 719 838 44007 063 073 230 321 362 844 963 966 971 45103 179 190 234 264 366 420 482 503 535 555 573 576 681 719 745 958

Dalszy ciąg wygranych po 500 zł podany będzie jutro.

Rozrywki umysłowe

—o—

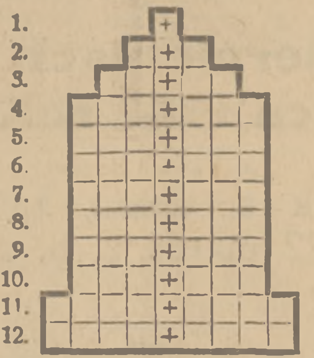
LOGOGRYF

uł. M. Jarecka i A. Całusiński.

W wolne kratki załączonej figury należy wpisać 12 słów, których znaczenie jest następujące: 1) witamina, 2) dźwięk, 3) rzeźba z kości słoniowej, 4) maszyna do automatycznego wydobywania węgla, 5) wyspa brytyjska na Morzu Karaibskim, 6) imię żeńskie, 7) rzeka w środkowej Europie, 8) współczesny polityk, 9) zbrodniarz wojenny, 10) nazwa Polski w jęz. obcym, 11) księstwo brytyjskie, 12) nazwa uczestnika pierwszej wojny światowej.

Kratki, oznaczone krzyżykami, czytane z góry na dół, dadzą aktualne rozwiązanie.

Rozwiązania prosimy nadsyłać pod naszym adresem do środy przyszłego tygodnia włącznie. — Za dobre rozwiązanie Redakcja przyzna nagrody, które rozdzielone zostaną w drodze losowania.

Kupon dla rozwiązujących

Rozwiązanie biletów wizytowych z „Głosu Narodu" Nr 63

STENOTYPISTKA

FARMACEUTKA

TELEGRAFISTKA

Nagrody otrzymują: Maria Piaskowska, ucz. III klasy gimn. i Eugenia Łykusówna, ucz. II kl. gimn. Jako nagrody przyznano książkę p. t. „Pałac i Rudera" — B. Prusa oraz bezpłatną prenumeratę „Głosu Narodu" na okres jednego miesiąca.

Na sztandar OMTUR

Na wezwanie ob. Posła Obrączki inżynier dyrektor Huty Częstochowa ob. Szwejkowski wpłaca zł 200; ob. dr Lissowski wpłaca złotych 250; ob. inż. Chemikowski Stanisław wpłaca zł 200; ob. Kołodziejski Stefan wpłaca zł 200; ob. Wołczyński wpłaca zł 200; ob. Majzel wpłaca zł 300; ob. Kłosowski wpłaca złotych 200; ob. Czupiał Stefan wpłaca złotych 200; ob. Piekarczyk Władysław wpłaca złotych 200; ob. Młynarski Kazimierz wpłaca złotych 200; ob. Bojm Leon wpłaca zł 500.

—o—

Dyżury aptek

W tygodniu od dnia 17 do 23 marca dyżurują następujące apteki: „Śląska" — ul. Żymierskiego Nr 4. „Staromiejska" — Stary Rynek Nr 30, K. Lembkego — Raków ul. Towiańskiego Nr 7, tylko od godz. 8 — 19-ej.

Czy wiecie że..

ZSRR jest największym państwem świata: zajmuje połowę Europy i trzecią część Azji.

Terytorium ZSRR przewyższa 2,5-krotnie terytorium Stanów Zjednoczonych. Powierzchnia jego równa się 22 milionom kilometrów kwadratowych, co stanowi 1,6 lądu świata.

* * *

Największe w Europie zakłady hutnicze — to Kombinat Magnitogorski na Uralu, który z końcem bieżącej pięciolatki będzie największym kombinatem metalurgicznym świata.

Co drugi pocisk, wysłany na front przeciwko hitlerowskim Niemcom, wyprodukowany był z magnitogorskiego metalu. W latach wojny uruchomiono w Magnitogorsku nowe oddziały i zespoły. Wielkim zwycięstwem ofiarnej pracy dla frontu było uruchomienie 6 olbrzymiego pieca hutniczego, który wybudowany został w rekordowo krótkim czasie — w ciągu 8 miesięcy.

* * *

Odbudowana ostatnio tama Dnieprowskiej Elektrowni Wodnej im. Lenina ma formę łuku o średnicy 600 metrów, długość tamy — 766 metrów. Na budowę tamy przed wojną zużyto 750.000 metrów sześciennych betonu, co pochłonęło 1.350.000 beczek cementu.

Dnia 8 marca br. częściowo odbudowana Elektrownia na Dnieprze dała pierwszy prąd. Uruchomiono turbinę o mocy 72.000 kW do końca roku staną obok niej jeszcze dwa identyczne turbozespoły, do końca zaś pięciolatki uruchomionych zostanie ogółem 9 olbrzymich turbin wodnych. Moc Elektrowni będzie wówczas o 14,3 procent większa niż przed wojną.

—o—

Odpowiedzi Redakcji

M. Wiórkiewicz. — O kąciku dla młodzieży redagowanym przez młodzież. myślimy od dłuższego czasu. Prawdopodobnie już w przyszłym tygodniu ukaże się pierwszy numer „Głosu Młodych". Radzimy porozumieć się w tej sprawię z przewodniczącym Kom. Porozumiew. Organiz. Młodzież. lub też przewodniczącym specjalnie wyłonionego przez młodzież Komitetu ob. Wiśniewskim (Stronnictwo Demokratyczne — III Aleja 55).

Z życia kulturalnego

TEATR WIELKI

„Ładna historia"

Dziś w piątek 21 marca b. r. o godzinie 19.15 „Ładna Historia" komedia w 3 aktach Caillavet'a, Flers,a i Rey'a z Dunajewską, Korolewicz, Orszańską, Krotke, Orlińskim i Sciborem w rolach głównych. Reżyseria Tadeusza Krotke. Oprawa sceniczna Wł. Wagnera.

Jutro w sobotę 22 b. m. o godz. 20-ej

Warszawski balet Kopińskiego

(Jedyne dwa występy)

Znakomity Zespół tancerek i tancerzy z primabaleriną Ireną Koszałkówną oraz baletmistrzem Mikołajem Kopińskim na czele wystąpi w Teatrze Wielkim tylko dwa razy, a mianowicie w sobotę 22 b. m. o godz. 20 oraz w niedzielę 21 b. m. o godz. 16.30. W programie: Walc Cis-moll Chopina, Mazur z opery „Straszny Dwór", Tańce góralskie z opery „Halka", „Polka Warszawska", „Humoreska" p. t. „Dzwonek Szkolny wzywa", Taniec Łowicki, „Zaloty Bałkańskie", „Tabor Cygański", „Spotkanie Karnawałowe" i wiele wiele innych przepięknych przebojów tanecznych.

Zespół składa się z solistów b. Baletu Reprezentacyjnego i Opery Warszawskiej. Przy fortepianie prof. St. Linde.

Dalsze szczegóły podamy w jutrzejszym numerze.

Przedsprzedaż biletów w kasie Teatrów.

Raul Koczalski w Częstochowie.

Dyrektor Filharmonii Robotniczej prof. Akademii Muzycznej i prezes Instytutu Fr. Chopina w Poznaniu Raul Koczalski wystąpi w naszym mieście z recitalem fortepianowym we wtorek 25 b. m. o godz. 19.15. W programie Fryderyk Chopin. Wspaniały ten koncert odbędzie się w Teatrze Wielkim staraniem Polskiego Czerwonego Krzyża, Oddział w Częstochowie.

Przedsprzedaż biletów już się rozpoczęła w kasie Teatrów w Księgarni Nagłowskiego, Al. Panny Marii 8, oraz w Księgarni „Oświata" Al. Panny Marii 27.

TEATR KAMERALNY

„CIEŃ"

Dziś w piątek 21 marca b. r. o godzinie 19.15 sztuka Dario Niccodemiego p. t. „Cień". Udział biorą: Marso, Pachońska, Turska, Kwiatkowski, Mieczyński i Szymkowski. Oprawa sceniczna Wł. Wagnera. Reżyseria Artura Kwiatkowskiego.

Jutro w sobotę 22 b. m. o godzinie 19.15 „Ładna historia" komedia w 3 aktach Caillaveta, Flersa i Reya w reżyserii Tadeusza Krotke.

Kasa Teatrów czynna od godz. 10-ej do 13-ej i od 15-ej do rozpoczęcia przedstawień. Tel. kasy 21 61.

Program kin

Kino „Polonia" — Od 14 marca 47 r. wyświetla polską komedię Papa się żeni. Nad program: Wieliczka ciekawe zdjęcia z natury. Początek seansów o godz. 16-ej 18-ej i 20-ej.

„Wolność" — Film produkcji amerykańskiej „Symfonia młodości".

Początek 15.30, 17.30, 19.30.

Kino „Tęcza" — sensacyjny film amerykański p. t. „Nieustraszeni". Nadprogram Polska Kronika Filmowa.

„Fotoplastikon — Przepiękny program „Jugosławia" — kraj bogactw, kościoły zamki, miasta krajobrazy górzyste wyspy, zatoki i wiele bardzo ciekawych obrazów nad morzem.

Program rozgłośni polskich

Sobota

6.00 Sygnał czasu. 6.05 Dziennik poranny. 6.20 Gimnastyka poranna. 6.30 Muzyka z płyt. 6.57 Sygnał czasu. 7.05 Muzyka z płyt oraz przegląd prasy stoł. 7.35 Program na dzień bież. 7.40 Muzyka z płyt. 8.30 Informacje ogólnopolskie. 8.40 Skrzynka PCK. 8.50 Audycja szkolna. 9.35 — 11.57 Przerwa. 12.00 Sygnał czasu. 12.05 Aud. dla świetlic rob. 12.35 Pieśni Brahmsa. 12.55 „10 minut poezji". 13.05 Muzyka obiadowa. 14.00 — 15.00 Przerwa. 15.00 Słuchowisko dla dzieci p. t. „Bankructwo małego Dżeka". 15.30 Skrzynka techniczna. 15.40 Recital skrzypcowy. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.30 Pieśni. 16.45 Komentarz wydarzeń krajowych. 16.55 Aud. dla młodzieży. 17.20 Z życia kulturalnego. 17.25 „Przy sobocie po robocie". 19.00 Audycja dla wsi. 19.15 Muzyka z płyt. 19.25 „O stylach". 19.57 Sygnał czasu. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.20 „Sprawy i ludzie" — felieton. 20.30 Koncert muzyki hiszpańskiej. 21.00 Słuchowisko p. t. „Boja Nr 174". 21.25 Recital wiolonczelowy. 21.45 Audycja rozrywkowa p. t. „Antena na bakier" — „Oświadczyny pana Pszczółki", pióra Igora Sikiryckiego. 22.00 Kwadrans prozy: „Popioły" St. Żeromskiego. 22.15 Program na jutro. 22.25 Koncert Orkiestry Tan. P. R. 23.10 Ostatnie wiad. dziennika. 23.30 Aud. Chopinowska. 23.55 Z ostatniej chwili. 24.01 Hymn.

ś. p.

CZESŁAW ŁEMPICKI

przemysłowiec

Po krótkich lecz ciężkich cierpieniach opatrzony św. Sakramentami zmarł dnia 20 marca 1947 roku przeżywszy lat 46.

Eksportacja drogich nam zwłok z domu żałoby przy ul. Kopernika 21 do kościoła św. Rodziny nastąpi w sobotę dnia 22 marca r. b. o godz. 15-ej, skąd odbędzie się pogrzeb na cmentarz św. Rocha.

Nabożeństwo za spokój duszy ś. p. Zmarłego odprawione zostanie w poniedziałek dnia 24 marca r. b. o godz. 9-ej rano w katedrze.

O czym zawiadamiają pozostali w głębokim smutku

siostra, brat, bratowa i rodzina.

PAP 1970

W dniu 20 marca 1947 roku zmarł Przemysłowiec Członek Stowarzyszenia Przemysłowców Polskich w Częstochowie

✝ ś. p.

Czesław ŁEMPICKI

przeżywszy lat 46.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Kopernika 21 do kościoła św. Rocha nastąpi w sobotę dnia 22 marca o godz. 15-ej, po czym odbędzie się złożenie zwłok do grobu rodzinnego na cmentarzu św. Rocha.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

Zarząd
Stowarzyszenia Przemysłowców Polskich
w Częstochowie.

PAP 1979

W dniu 20 marca 1947 roku zmarł

✝ ś. p.

Czesław Łempicki

współwłaściciel i dyrektor fabryki Cz. J. i A. Łempiccy.

W Zmarłym straciliśmy nieodżałowanego Szefa i zacnego Opiekuna.

PERSONEL BIUROWY.

PAP 1977

Dnia 20 marca 1947 roku po krótkich, lecz ciężkich cierpieniach rozstał się z tym światem nasz kochany, nieodżałowany Opiekun i Dyrektor

ś. ✝ p.

Czesław ŁEMPICKI

właściciel f-my Cz. J. i A. Łempiccy

Pamięć Jego pozostanie wśród nas na zawsze!

Pozostałej rodzinie wyrazy szczerego z głębi serc płynącego współczucia, składają tą drogą

PRACOWNICE i PRACOWNICY
F-my Cz. J. i A. Łempiccy.

PAP 1964

URZĘDOWE OBWIESZCZENIA

Zarząd Miejski w Częstochowie
Wydział Aprowizacji i Handlu
L dz. Apr. 263/47

Sprostowanie

Wydział Aprowizacji i Handlu podaje do wiadomości, że podano omyłkowo w „Głosie Narodu" nr 65 z dnia 18. III. b. r. w zawiadomieniu L. dz. Apr. 263/47 z dnia 13. III. b. r. w p. 1:

„kupon z mies. października 1946 r. — nr 38" — winno być: kupon nr 39".

Wiceprezydent Miasta (—) B. Federak.

Częstochowa, dnia 19. III. 1947 r. PAP 1959

ZGUBY

Zgubiono kartę rejestracji wojskowej wydaną przez RKU Częstochowa, na nazwisko Dębowski Marian. PAP 1974

Zgubiono książkę Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Lizura Zofia. PAP 1965

WOLNE POSADY

Pomoc domowa potrzebna od zaraz I Aleja 6 m. 15. PAP 1925

Robotnik znający pracę w ogrodzie potrzebny natychmiast Wiadomość Aleja Wolności 28 m. 8 od 1 — 2 i od 6 — 8 wieczorem. PAP 1969

Potrzebna kobieta do sprzątania biura. Rentgen Aleja Wolności 10 godz. 16 — 18. PAP 1958

Wychowawczyni do 2 letniego chłopczyka, pod Częstochowę (ogród, rzeka) potrzebna. Warunki bardzo dobre. Oferty do PAP Aleja 61 pod „Natychmiast". PAP 1962

Potrzebny natychmiast wykwalifikowany majster tkacki specjalista na mechaniczne warsztaty taśmowe. Oferty PAP pod „Majster". PAP 1978

Potrzebna dziewczyna do kuchni. Hotel „Bristol" ul. Piłsudskiego 3. PAP 1983

Potrzebna panienka umiejąca szyć na maszynie oraz pracownica. Pracownia Pantofli Rannych M Niedostatkiewicz, Al. Wolności 3/5. PAP 1948

Potrzebna zaraz obowiązkowa ekspedientka do f-my B-cia Kabzińscy Pl. Daszyńskiego 12. PAP 1930

SPRZEDAŻ

Sprzedaż maszyn do szycia Mirowska 8, Klimczak. PAP 1860

Sprzedam motocykl 350 cm^3 na chodzie, oraz setkę „Wandera" Wiadomość Warszawska 21 warsztat ślusarski. PAP 1939

Sprzedam pianino krzyżowe i harmonię 120 basów 5 rzędową włoską. Kiedrzyńska 19 m. 3. PAP 1976

Srebrnego lisa sprzedam. Glogera 11 m. 4. PAP 1981

Sandałową maszynę sprzedam Podwójna 24 m. 1. PAP 1942

Do sprzedania płaszcz i mundur wojskowy przedwojenny Wiadomość B. Joselewicza 8 f-ma Komozja, tel. 25-70. PAP 1957

RÓŻNE

Płaszcze deszczowe—gumy reperuje i szyje II Aleja 19, m. 7.

Przyjmuję do mereżki, okrętki i aplikacji Aleja 52, m. 8.

Samotny szuka pokoju przy rodzinie z osobnym wejściem. Wiadomość PAP, Aleja 61. PAP 1971

Redaguje Kolegium. Wydawca „Współczesna Prasa" Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada D. c. 013291

Redakcja „Głosu Narodu", III Aleja 52, Tel. 2245 PKO Katowice—III—5074 Za dział ogłoszeń Redakcja nie bierze odpowiedzialności. Tłoczono w Druk. Państw. Nr. 1 w Częstochowie.